

Modlitby matiek

z komunity Útecha

LIST MM č.1

marec 2018

Vydáva: Hnutie Modlitby matiek, sídlo Fedínova 5, 851 01 Bratislava, IČO 31 799 701, 22. ročník. Registrácia MK SR: EV 3667/09, periodická tlač 2 – 4 krát ročne.

„Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri, jej odevom sú zlaté tkanivá.“ Ž 45, 14

Dátumy do vašich kalendárov na rok 2018:

30. marec až 1. apríl – marcové trojdnie MM = Veľkonočné trojdnie;

20. až 22. apríl – veľké stretnutie MM vo Svite;

29. jún až 1. júl – júnové trojdnie MM;

28. až 30. september – septembrové trojdnie MM.

+! Milé mamy, pozdravujeme vás z Bratislavy. Ďakujeme za všetky vaše novoročné prania a za každú modlitbu za nás. Sú pre nás veľmi vzácne. Tento mesiac – marec je pre nás výnimočný, lebo za obnovu a ochranu našej krajiny sa modlia mamy na celom svete. Ďakujme Pánovi, že práve v tomto pohnutom čase nám posielala pomoc z celého sveta.

Na Nový rok, na sviatok Bohorodičky, som počula v kázni myšlienku: *Čím bol Ježiš starší, tým sa Mária stávala menej jeho matkou a viac jeho učeníčkou. Nech je nám príkladom.* V duchu som si spomenula na slová z knižočky MM: „Pán od nás očakáva, že budeme vládne, láskavé, že budeme vo svojich deťoch vidieť jeho. Ak sa nám to skutočne podarí, **budeme sa na ne dívať s láskou a úctou.**“ Pohľad matky na svoje deti *s láskou a úctou*, keď s nimi nie je všetko v poriadku, je ťažký, ale veľmi dôležitý. Keď naše deti pohlúdia a robia problémy, niekedy strácame na ne pravdivý pohľad. Zlo, ktoré robia, zvyčajne prekryje všetko dobro, ktoré je v nich. Vtedy začíname strácať materinskú lásku, ktorá je veľmi dôležitá pri modlitbe za ne. Cez MM sme pozvané, aby sme vo svojich deťoch videli Ježiša, možno ukrižovaného, zbitého, opluvaného... ale vždy plného lásky. Toto dokážeme iba vtedy, ak my samé spoznáme svoju pravú hodnotu v Božích očiach, ak my samé budeme mať úctu a lásku k sebe.

Ježiš je Kráľ nášho života a my sme kráľovské dcéry – princezná. *Veľmi vznešená je dcéra kráľovská vnútri...* hovorí žalmista. Toto je pravda o nás, drahé mamy. Ak dovoľíme Ježišovi, aby uzdravil, očistil a oslobodil všetko, čo v nás znetvorilo obraz vznešenosti kráľovskej dcéry, bude náš pohľad znovu jasný. Potom objavíme odtlačok Ježišovej tváre v srdciach našich detí, nech by robili čokoľvek.

Priviňme sa k Ježišovi v jeho slove, ktoré je svetlom pre naše nohy. Prinášajme toto svetlo do našich rodín cez náš úsmev, pohľadenie, počúvanie, objatie... Služme našim najbližším bez zbytočných slov, ale s láskou v srdci.

Na diecéznom stretnutí MM v Banskej Bystrici otec biskup Marián Chovanec hovoril o **dôležitosti vydávať svetlo svojím životom**. Povedal, že ak budeme žiť viac a dôslednejšie podľa Božích prikázaní, budeme mať viac pozhnaní. Máme sa stať svetlom pre tých, ktorí žijú v tme. Možno budú ľudia okolo nás reagovať podráždené, lebo svetlo môže aj oslepiť, najmä vtedy, keď je niekto dlho v tme. Potom pokračoval:

„Veľká francúzska revolúcia sa začala v roku 1789. Ľudia zavrhlí všetko staré. Je pravda, že revolúcia bola vyvolaná mnohými nespravodlivosťami a krivdami. **Ale nespravodlivosťi a krivdy sa nedajú riešiť novými nespravodlivosťami a krivdami.** Hlavné námestie v Paríži premenovali na Námestie národov a postavili tam gilotínu, kde denne stínali hlavy nepriateľom revolúcie. Vždy, keď priviedli pod gilotínu ďalšieho človeka, celé námestie jasalo a kričalo, lebo odsúdenci väčšinou škaredo nadávali a hrešili. Po poprave všetci jasali z nového víťazstva nad nepriateľmi. Už päť rokov zúrila revolúcia, keď na Námestie národov priviedli 16 karmelitánskych sestričiek a postavili ich pred gilotínu. Všetci na námestí očakávali divadlo. Ale to sa nekonalo, lebo sestričky začali spievať duchovné piesne. Celé námestie stíchlo. Postupne bol spev stále slabší a slabší, lebo ich stínali jednu za druhou. Nakoniec zostala len matka predstavená a spievala sama, kým nezot'ali hlavu aj jej. Na celom námestí zavládlo hrobové ticho. Nikto nejasal. Mnohí začali rozmýšľať, či to, čo robia, je naozaj v súlade s heslom revolúcie: bratstvo, rovnosť, sloboda. Rehoľné sestry dokázali chváliť Pána aj v tej najťažšej chvíli svojho života. Ich vernosť bola svetlom pre všetkých, ktorí boli na námestí. Po tejto poprave nastal obrat v revolúcii. Revolucionári začali zabíjať revolucionárov. Bol to začiatok konca francúzskej revolúcie.“

Svetlo obety šestnástich karmelitánskych rehoľných sestier a vernosti Kristovej lásky nebolo svetlom iba pre ľudí na Námestí národov v Paríži pred tristo rokmi. To svetlo svieti aj teraz, dnes pre nás všetkých.

V každej ťažkej, ľudsky neriešiteľnej situácii – ťažká choroba, smrť blízkeho, zrada milovaného, duchovná smrť našich detí... stojíme podobne ako tie karmelitánske sestry pred gilotínou. Prosme tieto sväté ženy a duchovné matky, aby za nás orodovali, aby sme aj my v najťažších chvíľach nášho života, ktoré nás ešte len čakajú, spievali pokojne a verne piesne chvál.

To si vyprosujeme navzájom. *S láskou a vďakou*

mama Jana

Slovo kňaza

Na Nový rok sme počuli v Bratislave nádhernú homíliu. Vyberáme: Evanjelium sv. Lukáša nám predstavuje Pannu Máriu ako tú, ktorá počúva, zachováva slová vo svojom srdci a premýšľa o nich. ... Keď Sväté písmo hovorí o Jozefovi, predstavuje ho ako toho, ktorý počúva, vníma a koná. A dnes, keď čítame o vtelení Boha, o narodení Krista, svätý Lukáš nám ukazuje Pannu Máriu ako tú, ktorá v tichosti počúva a premýšľa. ...

Pri jednom z najdôležitejších okamihov v dejinách ľudstva Panna Mária mlčí. Počúva a premýšľa. Nepotrebovala smartfón na zachytenie posolstva tých chvíľ. Uchováva všetko vo svojom srdci. Potichu vníma, čo znamená príchod Boha na svet. A neupriamuje pozornosť na seba. ...

Je zaujímavé pomyslieť, že Boh nepokladal za nevyhnutné, aby sa jeho Syn narodil v čase a priestore vysokej prosperity. Pred 2000 rokmi ho vložil do rúk dvoch úplne chudobných ľudí. Úroveň prostriedkov ho nezaujímala. Našiel si pracovitého Jozefa a ochotnú Máriu. Ľudí, ktorým bola cudzia sebastrednosť a ktorí za lásku nepovažovali len emočné vzplanutia. ... Jedného dňa sa nás nebudú pýtať, či sme sa dobre mali. Ale či sme dobre žili. Otec rodiny, ktorý si našiel inú ženu, sa možno „má dobre“. Ale žije dobre? Iný, ktorý sa stará o chorú manželku a nevie, kde mu hlava stojí, aby opatrili deti, si príliš dobre nežije. Ale žije dobre! A tiež matka, ktorá ako lev bojuje o prežitie detí, miluje, odpúšťa, dáva zo seba všetko, vždy znovu vstáva a odmieta sa vzdať, napriek utŕženým ranám. Táto matka žije dobre, zasluhuje si našu úctu a obdiv! ...

Pri vstupe do nového roku vás prosím: dajme pozor na sebastrednosť. Zachovajme si sebavedomie, ale aj schopnosť rozlišovať a rešpektovať. Zostaňme pracovití, obetaví, všímaví... nechcime mať viac, než je potrebné pre slušný život! ... Neželajme si prostriedky namiesto cieľov. Ich dosiahnutie nám neprinesie šťastie.

Na prahu nového roka si uvedomme potrebu vďačnosti za to, čo máme a kým sme. Všetkým nám prajem, aby nám posolstvo dnešného sviatku Panny Márie Bohorodičky pomohlo uvedomiť si to podstatné pre budúcnosť: nestratiť otvorené srdce pre druhých, neopustiť zdravý rozum a túžiť po skutočných pokladoch...

Za to sa modlím a celému Slovensku vyprosujem štedrosť Božieho požehnania.

o. arcibiskup Stanislav Zvolenský

Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdzovali si srdcia

Čítal som v jednej knihe skúsenosť námorníka, ktorý pôsobil na vojenskej lodi na mori. Pri cvičných manévroch sa stalo, že sa ocitli v búrke a neďaleko od seba zbadali svetlo. Bola hmla a dobre nevideli. Kapitán dal povel, aby signalizovali lodi, ktorá sa k nim blížila, aby zmenila smer o 20 stupňov, pretože môže prísť ku kolízii. Ale z druhej strany dostali odpoveď: „Odporúčame vám, aby ste zmenili smer o 20 stupňov.“ Kapitán odpovedal: „Tu je kapitán lode. Opakujem! Zmeňte kurz o 20 stupňov.“ Odpoveď bola tá istá: „Odporúčame vám zmeniť smer.“ Kapitána to nahnevalo a hovorí: „Tu je vojnová loď, prikazujem vám, zmeňte kurz o 20 stupňov.“ A prišla odpoveď: „Tu je maják.“ A zmenili smer hneď, spomínal kapitán.

Ako ťažko je nám zmeniť smer nášho života! Dávame rozličné signály, aby iní zmenili smer. Tak to bolo aj v živote sv. Pavla. Mal svoj smer, bol nadšený a išiel do Damasku prenasledovať kresťanov. Všetko mu bolo jasné. Myslel si, že koná dobrú prácu, ale vieme, ako sa to skončilo. A my to dnes oslavujeme, lebo Pavol zmenil smer. Bolo to jeho obrátenie, moment, keď spadol z koňa a oslepol. Aj my musíme niekedy spadnúť z koňa. Sme ako ľadoborec, ktorý si razí cestu a všetci sa mu musia uhnúť. Niekedy musíme spadnúť z koňa našich predstáv a otvoriť oči, aby sme mohli zmeniť kurz našej cesty. Ježiš je môj Kráľ, môj Maják, ktorý osvetľuje moju cestu a ukazuje mi, čo mám robiť. Dáva mi nové svetlo. Blíži sa Veľká noc. Nájdime si každý deň chvíľku ticha a skúsme v hĺbke svojho srdca zachytiť Ježišove signály, ktoré nám dáva práve do tej situácie, v ktorej sa teraz nachádzam. Ten Maják nám dáva vždy nové signály – pred niekoľkými rokmi sme boli v inej situácii ako dnes. Našou úlohou je, aby sme boli schopné rozlíšiť ten hlas a zmeniť smer. Samozrejme, nie samé, ale s jeho milosťou, lebo len Božou milosťou som tým, čím som.

Tak ťa, Pane, teraz prosím o milosť pre tento čas – je to už len pár dní – ktorý mi dávaš ako veľký dar. Prosím ťa o milosť, aby som sa v týchto dňoch dokázala stíšiť nielen navonok, ale aj vo vnútri svojho srdca. Aby som mala odvahu vydržať sama so sebou a počúvať tvoje signály o zmene smeru môjho života. Ukáž mi, prosím, akým smerom mám kráčať ďalej, Kráľ môjho života, mojej rodiny, mojej skupinky MM.
z homílie o. Mariána

Modlitby chvál

„Oslavovať ťa chcem, Bože, môj Kráľ...“ čítame v žalme 145. Tieto slová sú určite túžbou srdca každej z nás. Zvelebovať a chváliť Boha znamená upriamiť pohľad na to, kto a aký je náš Boh. Chválou sa odpútavame od našich potrieb a problémov a sústreďujeme sa na Ježiša takého, aký je: hodný chvály, nádherný, nekonečne dobrý, nežný, odpúšťajúci, štedrý, úžasný... bezpodmienečne a celý pre nás. Chvála je našou odpoveďou na Božiu lásku, na to, že je nám odpustené; je to vďaka za to, že On nás vidí, že si nás vybral, že sme chcené, pochopené a v jeho očiach cenné. Modlitby chvál – to nie je len záležitosť charizmatikov. Oslava Boha by mala byť našim vnútorným postojom a chvála našim životným štýlom. Chvála je intímne stretnutie s Bohom, ktorý nás vedie tým, že upriamuje nášho ducha na pravdu. Naša chvála Ježišovi zaháňa kráľovstvo tmy a ohlasuje kráľovstvo Boha. Mení atmosféru okolo nás, takže ostatní cítia, že sme boli s Ježišom. Chvála je jednoduché spočinutie v Božej prítomnosti a šepkanie o tom, aký je nádherný a milovaný našou nedokonalou láskou. Vylievajme na neho svoju lásku ako olej, prinášajme mu všetko, čím sme – aj svoju bolesť, slabosť a smútok – a odovzdávajme. Tak ako v MM: „Tu som, Pane, a prinášam ti svoju

slabosť. Už koľký raz v živote! Dávam ti svoje pochybnosti, ktoré akoby nemali konca. Dávam ti svoju túžbu vzdať to, lebo už nevládzem. Prichádzam so svojím smädcom, ponúkam ti svoju túžbu, únavu, svoje dary, potreby, všetko. Dávam ti všetko, kým som. “ Keď ponúkame Ježišovi svoju lásku, sme mu stále viac k dispozícii. Ježiš má naše meno vyryté v dlani prebodnutej klincom. Sme pozvané, aby sme nasledovali Ježišovu Matku, jej neotrasiteľnú dôveru.

ON je naším rytierom v ziarajúcej zbroji; je naším splneným snom; je láskou, v akú sme dúfali; je hrdinom; je levom Júdovým; je Baránkom Božím; je kniežaťom Pokoja; je Alfou a Omegou; je prvý a posledný; je Kráľ kráľov a Pán pánov; Najmocnejší; je naša jediná istota ... Ježišov pohľad je upretý na nás. Prislúbil nám svoju lásku a zasnúbil si nás naveky. Naša odpoveď je ukrytá v postoji lásky – chváľme ho svojím životom, to je pre Ježiša najväčšou potechou.

Najväčšou múdrosťou je chváliť Boha uprostred našich problémov. Nie až potom, keď rakovina zmizne; keď môj problém bude vyriešený; nie až keď sa mi manžel vráti... Nechválim Pána za moje problémy, ale za to, aký ON je. Odvraciam svoj zrak od seba a zadívam sa na kríž. Modlitba chvály nás robí plodnými, hovorí pápež František. Vo svätej omši každý deň spievame Svätý, Svätý, Svätý a to je modlitba chvál. Aj Glória vo svätej omši je modlitba chvál. Pri chválach je dôležitý postoj nášho srdca.

Opakom chvály je bedákanie. Milosť a vzdávanie vďaky sú úzko prepojené. Keď bedákame, prestávame si všímať to, čo máme, a vidíme len to, čo nám chýba. Upíname sa na to, čo nemáme. Reptanie zatemňuje okná mysle, zabraňuje nám vidieť Božiu milosť. Vďačnosť za obyčajné veci je to, čo nás otvára pre postoj chvály. Bohu sa páči chvála, ktorá vychádza z vďačného srdca.

z prednášky v Rodinkove

Z vašich listov a mejlov

Každé ráno hneď na svitaní pozdravujem svojho nebeského Otca slovami: *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova!* A Boh plný milosrdenstva a prekvapení odpovedá, vchádza do môjho srdca, pretvára ma, pripravuje mi vždy niečo nové a pravdivé. Prináša svetlo do mojich rozbitých vzťahov a učí ma pokore. Keď som počula o Mariána na DC hovoriť: „To, čo Pán Ježiš od nás žiada, je také jednoduché, ale také ťažké! Potrebujeme byť dieťaťom, aby našu bolesť objala Božia láska ... cez našu dôveru môže Boh konať ...“ Vtedy som si uvedomovala, že potrebujem silu Ducha Svätého, aby som spoznala seba samu a odovzdala sa do Božích rúk, aby mohol robiť zázraky, aby premenil hriech na silu a požehnanie. V srdci mám dlhodobé vnútorné zranenia, ktoré netreba zahladzovať a ignorovať, ale liečiť. Mala som túžbu zmieriť sa so svokrovcami, u ktorých bývam, ale nevedela som si predstaviť, ako sa to stane. Prosila som Ježiša, aby mi pomohol, aby prebúral múr neodpustenia svojou milosťou. Ale keď mi chcel pomôcť, tak som v srdci kričala: *ešte nie, nie, ja ešte nie som pripravená!*

Po nejakom čase dupania nohami, bolestí a plaču som odpovedala Ježišovi: *Pôjdem, ale Ty ma drž za ruku, lebo ujdem. Prosím Ťa, ani na chvíľku sa odo mňa nevzdáľuj.* Pri stretnutí s mojou svokrou ma naozaj držal v objatí a láske, vrúcne a v pokoji s takou ľahkosťou som povedala: *Veď ja vás mám rada, idem vás objasť!* V tej chvíli už na stoličke nesedela žena, ale schúlený Ježiš s prežiaranou tvárou a s otvorenou náručou na objatie.

Vtedy som si povedala: *Také jednoduché, ale také ťažké!* V MM sa učím s dôverou vkladať veci do Božích rúk, počúvať a poslúchať, má to svoje čaro. Pravidelne teraz chodím na kus reči k babke, ktorá stále mala niečo proti mne, roky útočila na mňa aj na všetkých mojich známych, a o ktorej som si právom myslela, že ma neznáša. Myslím si, že keď ide o spásu našich duší, tak vôbec nie je dôležité, kto semienko horkosti zasial, dôležité je, aby nezapustilo korene, neklíčilo. Či už je zasiat z jednej, alebo z druhej strany, vždy treba ísť tou správnou cestou, cestou lásky, na ktorú nás pozýva Ježiš. Pane, chcem sa zahľadiť do Tvojich očí a opakovať: *Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova!*

jedna mama z MM

Chcem sa podeliť aj s takým malým, ale pre mňa veľkým svedectvom o sile modlitieb MM. Mám dve dcéry Karolínu a Mišku. Už s Karolínkou som mala veľký problém s odvykaním od cumlíka. Prebdeli sme zo dve noci, kým si odvykla, a toho plaču a kriku... Kto to zažil, vie si predstaviť. Ale prežili sme :). Teraz však čakala na mňa nová úloha: naša malá Miška – už má dva a pol roka a bude musieť čoskoro ísť do škôlky. Bola na cumlíku ešte viac závislá, všade sme ho museli nosiť, mali sme vždy ešte jeden v rezerve, no hrozné. Stále som to odkladala, mala som veľký strach. Keď sme mali MM – bola so mnou aj ona a pri odovzdávaní krúžkov sme spolu potichučky prosili: „Ježiško, dávame ti aj problém s odvykaním“ a malá Miška povedala: „*dám Ježiškovi cumlík*“. Dačo v tom zmysle. Ja som sa len usmiala, ale nevenovala som tomu veľkú pozornosť. V ten večer Miška zaspala bez cumlíka. Ja som ho mala aj pripravený, ale ona si ho nepýtala, ani v noci, keď sa zobudila. Chválila som Ježiša celú noc. Ráno, samozrejme, bolo také mrnkanie za cumlík a ešte zo dva dni, ale nič hrozné. Vďaka Bohu za všetko. Požehnaný čas.

mama Janka

Milé mamy, som mama Jana, mám 4 deti a v MM sa modlím 18 rokov. O tom, že sa dejú zázraky v našich životoch, som vedela, ale mala som pocit, že v tom mojom sa nedeje nič. Na začiatku nášho manželstva som mala obrovské srdce lásky, plány, ideály a „ružové okuliare“. Dopredu som si naplánovala, ako by moje manželstvo malo vyzeráť, ale ako to dosiahnuť, o tom som vtedy veľa nevedela. Zo začiatku bolo všetko pekné, ale postupne prichádzali rôzne problémy, ktoré sme nevedeli riešiť. Urobili sme veľa chýb, navzájom sa zraňovali, a ako sa nám postupne narodili dcéry, tak som sa ako matka začala viac obávať o ich zdravie, budúcnosť a vznikalo veľa

nezodpovedaných otázok. Ja som bola doma na materskej a manžel chodil do práce. Ale časom sa to zmenilo. Jeho prepustili, a tak som sa vrátila do práce ja. Ani náš duchovný život vôbec neprekvital. Boli to iba sväté omše v nedeľu a v prikázané sviatky.

Keď mali deti 3 a 4 roky, začala som chodiť do MM. Až tam som zistila, čo je to skutočná modlitba a aká je jej sila. Čo je to živá viera a veci s tým súvisiace. A ako som ja začala duchovne rásť, tak začal manžel duchovne upadať. Čoraz častejšie bol s kamarátmi na pive a vystriedal rôzne zamestnania. Podľahol depresiám a alkoholu natoľko, že som sa o neho začala obávať. Po čase sa nám narodil syn. Myslela som si, že bude hrdý na to, že má syna, a zmení svoje správanie, ale nestalo sa tak. Tri roky po synovi sa nám narodila dcéra. Keď som zistila, že čakáme štvrté dieťa, bola som zúfalá a vyľakaná. Čo bude ďalej, ako to zvládneme. Trvalo mi pár mesiacov, kým som dokázala prijať túto situáciu a tešiť sa na dieťaťko. Veľkou oporou mi vtedy boli naše mamy z MM. 4 mesiace pred narodením dcéry sa manžel zamestnal, ale jeho duchovný život upadal viac a viac. Partia a plné poháre boli väčšie lákadlo ako manželka a 4 deti. Tak to išlo 8 rokov, až prišli ďalšie problémy a on zostal opäť bez práce. Naše príjmy rapídne klesli a každý mesiac to bolo horšie. Nakopili sa účty a nedoplatky, až sme sa museli z bytu vystáhnovať. Ale kam? Kto prichýli 6 ľudí? A tak som odišla bývať s deťmi k mojim rodičom a manžel býva u svojich rodičov doteraz.

Za celé tie roky som sa snažila nevzdať to, nepripúšťala som si myšlienku rozvodu, verila som, že ja ten boj o jeho dušu vybojujem. Odovzdávala som ho pod ochranu našej nebeskej Matky a do Božieho milosrdenstva. Odpúšťala som všetko zlo, ktoré nám spôsobil. Obetovala som za neho skoro každé sväté prijímanie. Veľakrát sa mi dostalo urážok a výsmechu, škaredých slov a opovrhovania. Ale vždy sa našiel niekto, koho mi Pán Boh poslal, aby ma duchovne posilnil. Keď som prichádzala na stretnutia do Svitú a počula niektoré svedectvá, tak som si povedala: „Veď tvoje problémy sú oproti tomu nič, to musíš zvládnuť.“

Keď po takom dlhom čase neprichádzala žiadna zmena, začala som sa pýtať: „Čo robím zle? Nevieť sa modliť? Som hlúpa, alebo prečo sa nič nedeje?“ Už som strácala trpezlivosť a začala som sa zmierovať s tým, že to tak asi bude už navždy a ja zostanem sama. Až keď som to takto odovzdala Pánu Bohu, vtedy prišiel pre mňa „zázrak“. Mój manžel prestal piť. Na 22. výročie sobáša ma požiadal o odpustenie a so slzami v očiach mi vyznal lásku a zriekol sa alkoholu. Citujem jeho slová: „Ja neviem, čo so mnou tie tvoje modlitby porobili, mne sa otvorili oči a ja už bez teba neviem žiť, strašne mi chýbaš.“

A ja chválim Pána za všetko, čo vykonal v našich životoch, že všetky tie obety neboli márne a že nie nadarmo som neraz spievala: „Dotkni sa mojich očí, Pane, by som uvidel Ťa,“ a Pán sa dotkol. Ešte máme pred sebou veľa práce a veľa nevyriešených problémov, ale už ich vidím v inom svetle a hlavne – sme premožli démona závislosti, na ktorého najlepším liekom bola modlitba, viera a odpúšťajúca láska. *Ale najväčšia zo všetkého je láska. Zo srdca prajem každej mame, aby tej lásky mali vždy na rozdávanie a nikdy ňou nešetrili a aby sme boli jedna druhej oporou.*

vďačná Jana

...Ďakujem tiež za všetky modlitby za mňa, keď som bola ešte v lete v r. 2016 v nemocnici s poškodenou pečenuou po liekoch. Manžel ostal doma sám s tromi malými deťmi... Vtedy sa mi zo všetkých modlitieb, ktoré sa modlíme z knižočky, najviac vynárala táto: „Ty máš moc zmeniť chod vecí.“ Lekári nevedeli, čo mi je, nevedeli určiť diagnózu, mala som ísť na vyšetrenie, ktoré s touto diagnózou vôbec nesúviselo, a veľmi som sa ho bála a zrazu ho lekári zrušili, poslali ma na iné oddelenie a tam ma potom liečili. Odvtedy ubehol už rok a pol a stále myslím na to, že sa chcem poďakovať... S vierou, že dobrý Boh je Pánom času a pozná moje slabosti, prijmite, prosím, toto poďakovanie za každú modlitbu – aj s odstupom času... Veľmi ďakujem...

... a s ďalším odstupom času: Ak ešte môžem, prosím vás o modlitbu za našu rodinu. Máme štyri malé deti – tri majú zápaly priedušiek, tiež som ochorela, berieme antibiotiká. Naša 4-ročná Marienka sa včera vrátila z nemocnice. Manžel tam bol s ňou a dnes mi povedal, že nepôjde zajtra do práce, že ostane s nami doma. Tak veľa to pre mňa znamená... Veľmi vám už vopred ďakujem za každú modlitbu... že vďaka Modlitbám matiek mám domov, v ktorom sa učím prosiť i ďakovať... S láskou

mamka Martina

Sláva Isusu Christu! Drahé mamy, rada by som sa s vami podelila o skúsenosť, ktorú som z Božej milosti mohla zažiť. Pred viac ako rokom sme sa presťahovali do iného mesta. Farnosť, do ktorej patrime, je maličká a MM tam nefungovali. Keďže tieto modlitby už 11 rokov boli súčasťou môjho života a mala som túžbu v nich pokračovať, oslovili sme mamy, či sa nechcú pripojiť k modlitbám. Pán mi požehnal 7 nových mám a už vyše roka sa stretávame každú stredu po sv. liturgii v chráme. Aj vďaka MM Pán pretvára naše životy a povzbudzuje nás slovami: „Neboj sa maličké stádo, lebo vášmu Otcovi sa zapáčilo dať vám kráľovstvo“. S láskou

mama Marika, Lubotice

Sme modlitbová skupinka siedmich mamičiek na materskej dovolenke z Rače, BA. Stretávame sa podľa možnosti každý týždeň, aj s našimi ratolestami. V období mimo letných prázdnin v Katedrále sv. Šebastiána v Krasňanoch. Sme vďačné pánu farárovi, že nám umožnil sa stretávať práve v dome nášho Pána. Naša skupinka sa časom rozrástla, preto sme sa rozdelili na dve skupiny, aby bol dodržaný počet mamičiek podľa zásad MM. Ja sa na modlitbách zúčastňujem už zhruba rok a pol. Je veľmi obohacujúce sa modliť za naše deti. Pritom vidíme, ako časom aj ony začínajú prejavovať záujem o modlitbu, najmä pri chválospevoch, ktorých výber prispôbujeme práve im.

Vďaka MM vznikajú nové priateľstvá. Každá z nás zdieľame svoje radosti a starosti, za ktoré sa modlíme a prosíme.

mama Eva

Svedectvo zo stretnutia MM v Budapešti

V Budapešti sme okrem nádherných mám stretli aj otca štyroch detí a starého otca šestnástich vnúcat. Rozpovedal nám svoje svedectvo:

„Bývame v Budapešti. Pred oknami nášho bytu mali svoj rajón prostitútky. Bolo to hrozné. Zaťahovali sme závesy, aby sme nevideli, čo sa vonku deje. Keď sme sa im chceli prihovoriť, hneď sme mali za chrbtom ich pasákov. Povedali sme duchovnému otcovi, že sa presťahujeme, lebo sa už nevládzeme na to pozerieť. On nám povedal, že presťahovať sa je ľahko, ale modliť sa za nich všetkých, to je cesta, po ktorej by sme mali kráčať. Tak sme sa začali modliť. Vytvorili sme skupiny a modlili sme sa na tri úmysly: aby to, čo sa deje pred naším domom, prestalo; aby sa v našom okolí našlo miesto pre kaplnku s adoráciou; a aby sa našiel niekto, kto by sa ujal tých dievčat, keď sa rozhodnú prestať so životom prostitútky. Modlili sme sa jeden rok a nič sa nedialo. Po roku sa zrazu v našej štvrti mesto rozhodlo namontovať kamery na domy a prostitútky spreď nášho domu odišli. O krátky čas bola v našom dome vysvätená kaplnka s Eucharistiou. A do nášho mesta prišla rehoľná sestra z Argentíny, ktorá práve pred rokom, keď sme sa začali modliť za naše tri úmysly, dostala vnuknutie od Duchu Svätého, aby sa začala učiť po maďarsky. Nevedela prečo, ale rok sa verne učila maďarčinu. Potom prišla do Budapešti a založila dom pre dievčatá, ktorým sa podarilo zanechať remeslo prostitútky.“

O modlitbu nás prosili

Drahé mamičky, ďakujeme za všetky prosby, s ktorými sa na nás obraciate v dôvere, že sa za vás a vašich drahých budeme modliť. Aj cez vaše prosby sa stávame navzájom bližšími. Dozvieme sa viac o tom, s čím sa trápíte, a vidíme, že podobné problémy ako vy má mnoho mám na Slovensku.

Dostali sme prosbu o modlitbu za oblasťnú koordinátorku Ruženku z Kanady, ktorá náhle ochorela na rakovinu. Prosím, spomeňme si na ňu vo svojich modlitbách a pridajme prosbu aj za všetkých ľudí z našich rodín a známych, ktorých táto zákerná choroba tiež prekvapila. Nech sa Pán oslávi v každej rodine, kde je niekto chorý na rakovinu.

Prosili ste nás o modlitbu za mladé mamičky, ktoré sú v pozeňnanom stave. Jedna mamička, je v 25. týždni tehotenstva a má veľmi málo plodovej vody. Dieťaťko je v ohrození života. Mladá mamička v Prahe čaká svoje druhé dieťaťko a lekári ju nahovárajú na potrat, lebo dieťaťko nemá v poriadku srdiečko. Prosme za ňu, aj za lekárov a aby Pán uzdravil srdiečko bábäťka a lekári tak mohli vidieť na vlastné oči Božiu moc, ak je to v zhode s Božou vôľou. Prosme o ochranu všetkých mamičiek v pozeňnanom stave.

Modlime sa, aby v našej krajine bolo vždy dost' mám, ktoré budú ochotné slúžiť v MM. Modlime sa aj za to, aby sme v správnom čase spoznali správnu mamu, ktorá bude pokračovať v službe národnej koordinátorky na Slovensku po mame Janke.

Modlime sa za našu zakladateľku Veronicu, ktorá nemôže prísť na naše stretnutie do Svitú, lebo má zdravotné problémy a práve v tom čase ide na operáciu. Nech ju Pán chráni a vedie, aby prežívala neustálu radosť z toho, čo Pán spravil cez jej úplné odovzdanie sa.

Modlime sa aj za Růženku z Brna a otca biskupa Stanislava (Rožňava) – sú v nemocnici a veľmi potrebujú naše modlitby. Nech sa Pán oslávi v ich životoch.

Modlime sa za pokoj v našej krajine a prosme spolu s mamami celého sveta, aby politika nerozdeľovala naše rodiny.

Trojdnie MM

Milé mamičky, ktoré ste sa pridali k MM len nedávno, možno ste ešte nepočuli o trojdní MM. Trojdnie alebo trídium sú tri dni, ktoré nasledujú za sebou a sú vzájomne prepojené. Tak ako Veľkonočné trojdnie.

Trojdnie je pre komunitu Útecha a MM pripomenutím si Veľkonočného trojdnia. Je to čas, keď sa môžeme duchovne spojiť s mamami na celom svete na rovnaký úmysel. Môžeme tak ako Ježišova Matka Mária a spolu s ňou prežívať čas umučenia, čakania a vzkriesenia jej Syna.

Trojdnie býva štyrikrát do roka – v januári, v marci, v júni a v septembri. Nasledujúce trojdnie v tomto roku v marci je práve Veľkonočným trojdním. Preto ho osobitne nepripravujeme, ale slávime ho spolu s celou Cirkvou.

Možno sa pýtate, odkiaľ je pozvanie sláviť trojdnia MM. Pred viacerými rokmi boli v Anglicku v našom komunitnom dome Star House národné koordinátorky a kňazi asi zo 6 krajín. Jeden kňaz hovoril o mladých ľuďoch, ktorí idú za nesprávnymi idolmi, spevákmi, hercami, hudobnými skupinami. Povedal: „Keby sa tieto ‚hviezdy‘ obrátili a išli k Bohu, tak mladí ľudia by určite šli za nimi. Ale keď sa ja sám začnem za nich modliť, tak sa mi zdá, že mi padne fara na hlavu.“ Krátko po tomto stretnutí naša zakladateľka Veronica a Růženka, prvá národná koordinátorka v ČR, dostali vnuknutie usporiadať trojdnie. Úmysel soboty trojdnia je modliť za obrátenie tých, ktorí naše deti odvádzajú od Pána Boha. Boli sme ako na „zelenej lúke“. Pán Ježiš nám trpezlivo krok za krokom odhaľoval význam trojdnia.

Dnes už vieme, že modlitbové trojdnie je veľkým Božím darom nielen pre MM a našu komunitu, ale pre celý svet. Na trojdní sa nemodlíme za naše deti, teda neodovzdávame ich Pánu Ježišovi, ale *odovzdávame symboly nášho hriechu, odpustenia a zmierenia, vd'aky.*

Tieto symboly vždy vyjdú z modlitby tých mám (minimálne dvoch, ale najlepšie celej skupinky), ktoré sa za trojdnie modlia dva až tri týždne pred ním. Len s úžasom môžeme sledovať kreativitu Ducha Svätého, lebo symboly sa neopakujú. No nie vždy musí byť nejaký symbol.

Niekedy býva trojdnie MM vo farnosti, ale môžeme si ho urobiť len v našej skupinke, alebo v rodine. Je dobré, aby sme si hneď ráno vzbudili úmysel daného dňa a v duchu sa pripojili k matkám celého sveta. Ak ste ešte neorganizovali trojdnie a vo vašom srdci je túžba, spojte sa so svojimi koordinátorkami, ony vám rady pomôžu.

Piatok – odprosujeme za svoje hriechy – ukrižovaný Pán Ježiš a jeho Matka stojí pod krížom. Možno Mária opakovala len Ježišove slová: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“, alebo sa modlila: „*Otče, odpusť nám naše viny...*“ podobne ako prorok Daniel, keď odprosieval za celý izraelský národ. Postavme sa pod kríž vedľa nej a prosme: „*Pane Ježišu Kriste, Syn živého Boha, zmiluj sa nado mnou hriešnou.*“

Sobota – odprosujeme za tých, ktorí ublížili nám a našim deťom a prosíme o ich obrátenie – ticho Bielej soboty. Nebo je zavreté a bolesť otvára srdce milosrdnej láske. Matka *prosí za obrátenie tých, ktorí zabili jej Syna*. Možno ponúka Bohu Otcovi bolesť svojho Syna a jej samej, aby sa ich utrpenie stalo semenom obrátenia pre všetkých ľudí. Prosme Ducha Svätého, aby nám prišiel na pomoc, lebo ani nevieme, kto naše deti odvádza od cesty k Pánovi. Kľaknime si ticho k Márii a nasledujme ju.

Nedeľa – ďakujeme a chválime Pána za všetko, čo spravil v našich životoch – stretnutie Matky a Syna. Ďakujeme spolu s nimi Bohu Otcovi za to, že vydržali všetko a vyplnili Božiu vôľu celú. Ich radosť nemá konca. V jednom žalme je napísané: „Nepriateľ nás chce uvrhnúť do tmy zabudnutia...“ Prosme Ducha Svätého a rozpamätávajme sa na chvíle Božích milostí v našom živote. Celý Starý aj Nový zákon je o rozpamätávaní sa a pripomínaní si Božej moci a lásky, ktorú si naši praotcovia odovzdávali z pokolenia na pokolenie. *Pridajme sa modlitbou vďakvyzdaní a chvál k radosti celého neba.*

Čo nového v MM

– **Vítame nové mamičky**, ktoré sa pridali k MM v poslednom čase, a tiež tie, ktoré vytvorili nové skupinky. Ste pre nás veľkým požehnaním. Ďakujeme Pánu Bohu, že vás priviedol do našej rodiny komunity Útecha. Modlíme sa za vás a prosíme o vaše modlitby.

– **Vyhlásenie o 2 % z vašich daní** nájdete v prílohe tohto listu. Už teraz vám zo srdca ďakujeme za vašu štedrosť.

– **Všímajme si vzťahy**, ktoré máme medzi sebou v skupinke MM, aj navzájom medzi skupinkami. To je zrkadlo našej viery a pravdivosti. Mali by sme byť vzorom, podľa ktorého nás iní ľudia poznajú a povedia: pozrite, ako sa milujú, to sú mamy z MM.

– **Skupinky MM sú otvorené**, to znamená, že každú matku, ktorá prejaví záujem modliť sa v našej skupinke MM, máme prijať. Ale neznamená to, že by do našej skupinky mohla kedykoľvek ktorákoľvek mamička prísť. Ak sa modlíme v kaplnke alebo v kostole, dbajme na to, aby nás nikto nevyrušoval, aby sa nenarušila intimita našej skupinky a mamičky by namiesto útechy prežívali nepokoj.

– V skupinke MM pri **zdieľaní nad Svätým písmom**, hovoríme **Pánu Ježišovi** a nie mamám, čím sa nás Božie slovo dotklo a prečo. Nie je to chvíľa na rozprávanie medzi sebou a už vôbec nie na kritiku niektorej mamičky zo skupinky. **Modlime sa denne za jednotu, vzájomnú úctu a lásku v našich skupinkách MM.**

– Ak máme v skupinke mamičku, ktorá neustále vyvoláva **konflikty**, modlime sa za ňu, a keď to neprejde ani po mesiaci, povedzme jej v láske, ale rozhodne, že MM nie sú pre ňu to správne spoločenstvo.

– **Koho odovzdávame na krúžkoch?** Na jednom krúžku seba a manžela a na ďalších len naše deti, krstné deti, birmovné deti a duchovné deti. (Každé dieťa na samostatnom krúžku.)

– **Koho píšeme do zošita?** Všetkých, ktorí nie sú našimi deťmi. Členov našich rodín, rodičov, súrodencov a ich rodiny, kňazov, ľudí a situácie, ktoré sa nás v priebehu týždňa dotkli a cítime, že by sme sa mali za nich modliť. Napríklad: tých dvoch mladých ľudí, ktorí boli zastrelení, aj ich rodičov, aj všetkých politikov, ale aj ich vraha. Aby sa Pán cez túto bolesť oslávil v živote všetkých, ktorých sa to dotýka.

– **Čo znamená odovzdávanie?** S dôverou zveriť deti Bohu a on sa o ne postará, neradiť mu, nepoučať ho, čo má robiť.

– **Čo keď nemôžem prísť na stretnutie MM?** Ak nemôžeme prísť, pripojíme sa tou činnosťou, ktorú práve robíme, k modlitbám svojej skupinky. Dostaneme to isté požehnanie a milosť ako modliace sa mamy. Stretnutie MM je vždy v rovnakom čase a v rovnaký deň, nenahrádzame si ho. Nemáme chodiť do dvoch skupiniek.

– **Skupinky MM sú modlitbové spoločenstvá** a nie charizmatické. Na MM preto nesmieme používať charizmatické prejavy ako modlitba v jazykoch, vkladanie rúk pri modlitbe... Je to požiadavka našej zakladateľky Veronicy. V skupinkách MM sa v duchu za seba navzájom prihovráame, vždy za tú mamičku, ktorá práve odovzdáva seba a svoje deti. Vonkajšie gesto rúk nie je dôležité a nezmenšuje silu našej modlitby. Poslušnosť prináša požehnanie.

– V rámci MM vzniklo **Medzinárodné spoločenstvo modlitebníčov (MSM)**, vďaka ktorému sa mamy na celom

svete už od augusta 2014 modlia každý mesiac modlitbu za obnovu za tri krajiny sveta. Do roku 2020 sa pomodlíme za všetky krajiny na celom svete. V tomto roku, v marci jednou z tých troch krajín je práve naše Slovensko. Naozaj len Pán Boh vedel v roku 2014, ako práve v tomto mesiaci budeme potrebovať tieto modlitby. Ak by ste chceli viac informácií o MSM alebo sa pridať k modlitbe, kontaktujte mamu Renátku na adrese: modlitebnicky.mm@gmail.com

– **Stretnutie v Budapešti.** Prvú marcovú sobotu sme sa stretli s maďarskými mamičkami. Bolo nádherne! Ďakujeme vám všetkým, drahé mamičky, ktoré ste sa s nami od začiatku modlili za MM v Maďarsku. Pán naozaj počul a vypočul naše modlitby. Nielenže priviedol mladé, krásne a hlboké mamy do MM, ale aj národnú koordinátorku, ktorá vie po slovensky! To naozaj môže urobiť len Pán. Na prvom stretnutí v Maďarsku pred niekoľkými rokmi sme rozumeli len AMEN, no teraz už rozumieme niektoré maďarské slová a máme z toho veľkú radosť. ☺

– **Diecézne stretnutie MM z Banskobystrickej diecézy** sa konalo na 3. pôstnu nedeľu v BB. Pripravovali ho v modlitbe dlhý čas diecézne koordinátorky mama Alicja a mama Helenka spolu so svojimi oblastnými koordinátorkami a matkami komunity. Stretnutie sa začalo svätou omšou v Katedrále sv. Františka Xaverského, ktorá bola plná mamičiek, čo sa modlia v MM. Svätú omšu celebroidal o. biskup Marián Chovanec. Na konci svojej homílie nám poďakoval za to, že sa už roky a roky modlíme nielen za svoje deti, ale aj za celý náš národ. Povzbudil nás, aby sme sa aj ďalej modlili za našu krajinu, aby bola krajšia a požehnanjšia. Ak sa budeme viac držať Božieho poriadku, o to viac budeme mať Božieho požehnanie. Poprial nám mamám, aby sa nám darilo, aby sa naše rady zväčšovali aj počtom aj intenzitou modlitby. Nech sa naučíme spoliehať na Pána. Po svätej omši sme mali v katedrále modlitby matiek a potom sme sa premiestnili do neďalekej školy, kde bolo agapé. Rozprávali sme sa o MM a odpovedali na otázky. Koordinátorky s veľkou láskou pripravili všetko potrebné. Aj všetci ľudia, ktorých ony požiadali o pomoc, nám ochotne vyšli v ústrety – pán školník a mama Janka. ☺ Sme im za to veľmi vďačné. Počas celého stretnutia bolo cítiť, ako sme nesené modlitbami mnohých, ktorí sa za nás modlili. Môžeme s vďačnosťou povedať, že stretnutie nebolo „pripravené“, ale „primodené“. ☺

– My mamy z MM sme **pozané na púť do Šaštína na Deň matiek.** Je to druhá májová nedeľa. Po stretnutí vo Svite vám mejlom pošleme podrobnejšie informácie.

– My mamy z MM sme pozvané aj na **púť matiek s dcérami** s relikviami sv. Margity Antiochjskej, ktorá bude na Velehrade 17. júla 2018. Viac info na www.modlitbymatek.cz

– Do komunity Útecha patria okrem Modlitieb matiek, aj Modlitby otcov info@modlitbyotcov.sk a Deti viery detiviery@gmail.com Hnutia MM, MO a Deti viery majú rovnakú spiritualitu, ale každé existuje ako samostatný subjekt v rámci komunity Útecha – Solace Community.

Nové koordinátorky

Milé mamičky, ďakujeme vám za svedectvá, ktoré ste nám napísali v listoch a mejloch. Každé je pre nás povzbudením a darom. Vaše svedectvá sú ovocím služby aj našich koordinátoriek, ktoré sa modlia za čistotu spirituality MM vo svojich oblastiach a diecézach a aj za vás. Keďže máme niektoré nové koordinátorky, mali sme niekoľko stretnutí, na ktorých bývalé diecézne koordinátorky odovzdávali službu terajším. Boli to nádherné stretnutia. Tieto mamy, ktoré vám slúžia, sa zhodli na tom, že služba diecéznej koordinátorky je radosťou, a keď prichádzajú domov zo stretnutí vo farnostiach, zdá sa, akoby im bolo poslúžené. Všetka práca, modlitba a obety, ktoré musia pri svojej službe vynaložiť – a nie je to ľahké – akoby sa stratili v dare, ktorým sme si my mamy navzájom.

Chcem sa poďakovať všetkým koordinátorkám za ich službu, za ich láskavé srdce, za obetu. Nech ich Pán odmení mierou veľkou, natrasenou tam, kde to najviac potrebujú. *S láskou a vďakou* mama Jana

Koordinátorky pre diecézy, eparchie a oblasti Slovenska na rok 2018:

Bratislavská diecéza a eparchia:

mama Anežka areszetarova@gmail.com; tel: 0915/695336

mama Tanička tatiana.ledenyiova@gmail.com; tel: 0905/267758

Trnavská diecéza:

mama Beátka beadadikova@post.sk; tel: 0903/289603

mama Marika mciparova@gmail.sk; tel: 0903/790361

Nitrianska diecéza:

mama Darinka darina.kovacova@azet.sk; tel: 0903/511684

mama Jarka vaclavovaj@gmail.com; tel: 0908/205026;

Pre okolie Nových Zámkov a Nitry:

mama Alenka ala.lubuska@gmail.com; tel: 0905/249528

mama Zuzka zfedericsova@gmail.com; tel: 0915/657891

Banskobystrická diecéza:

mama Alicja alicjaeckhardt@gmail.com; tel: 0902/855004

mama Terezka terka.sebestova@gmail.com; tel: 0908/691587

Pre okolie Zvolena a Banskej Bystrice:

mama Zuzka zuzana.caudtova@gmail.com; tel:0910/864134;
mama Janka; tel:0907 418430

Žilinská diecéza:

mama Martinka wallenfelsovamartina@gmail.com; tel: 0911/584720
mama Ľubka lubabeno@centrum.sk; tel: 0905/725685

Pre Žilinu:

mama Katka katka.melova@gmail.com; tel: 0944/007178

Pre Kysuce:

mama Otká otilia.blazekova@gmail.com; tel: 0902/674023

Spišská diecéza:

mama Anka decka.anna@gmail.com; tel: 0911/385328
mama Milka emiliasuskova@post.sk; tel: 0510/979435

Pre Oravu:

mama Ľubka lubomira.strakova@gmail.com; tel: 0917/387943

Rožňavská diecéza:

mama Anetka a.stasakova@gmail.com; tel: 0903/583952
mama Janka folkovaj@azet.sk; tel: 0902/158081

Košická diecéza a eparchia:

mama Ivanka ranicova@gmail.com; tel: 0918/720840
mama Zuzka sedlakova.zuzana69@gmail.com; tel: 0911/130338
mama Monika monika798@centrum.sk; tel: 0907/082728

Prešovská eparchia:

mama Terka banikovat@gmail.com; tel: 0918/402128
mama Soňa lackova2013@gmail.com; tel: 0948/467813

Veľké stretnutie MM vo Svite – 20. až 22. apríla 2018

Milé mamy, posledný aprílový víkend, pred sviatkom sv. Jozefa robotníka, sa stretneme vo Svite na našom veľkom stretnutí MM. Téma stretnutia je: „**Ježiš Kristus je Kráľ celej zeme a nášho života**“. Celé stretnutie je zasvätené Kristovi Kráľovi. Toto stretnutie je predovšetkým pre matky, ktoré sa modlia v skupinkách MM, aby si mohli oddýchnuť, načerpať nových síl, duchovne sa osviežiť a zažiť radosť z osobného stretnutia s Ježišom.

Modlitba deviatnika

Stretnutie vo Svite začneme modlitbou deviatnika ku Kristovi Kráľovi v pondelok 9. apríla 2018. Každá mama si môže počas deviatnika vybrať jeden deň pôstu. Modlitba spolu s pôstom má veľkú silu. *O čo modlitba klope, to pôst dosiahne a milosrdenstvo dostane.* **Deviatnik** pozostáva z **modlitby** ku Kristovi Kráľovi a z **litánií** ku Kristovej Krvi.

Zahrňme do tejto modlitby aj ubytovanie a modlime sa za mamy, s ktorými budeme bývať na izbe, vo vedomí, že sme si darom jedna pre druhú.

Jednotlivé diecézy a eparchie sa modlia spolu už odteraz

Banskobystrická – modlitby za **cestovanie** tam aj späť, presuny do Gerlachova a modlitby za **prednášky a svedectvá**;
Trnavská – modlitby za **ochranu** celého stretnutia;

Spišská – modlitby za **pčasie** a **program** celého stretnutia;

Rožňavská – modlitby za **personál**, ktorý nás bude obsluhovať, a za **sestričky**, ktoré nám budú slúžiť v kostole;

Žilinská – modlitby za **všetkých účastníkov** stretnutia, za **ubytovanie** a za **mamičky s bábätkami**;

Nitrianska – modlitby za **kňazov a biskupov**, ktorí prídu na stretnutie a ktorí pomáhajú mamám v MM;

Košická diecéza a eparchia – modlitby za **jednotu**;

Bratislavská diecéza a eparchia – modlitby za **farnosť Svít**;

Prešovská eparchia – za **hudobníkov** z MO.

Duchovný darček pre kňazov: ľubovoľná modlitba – Otče náš, alebo Zdravas, alebo desiatok, alebo ruženec, alebo ruženec k Božiemu milosrdenstvu... Pomodlíme sa pred stretnutím, alebo priamo na stretnutí.

Pokyny pre účastníkov:

1. **Príhlašky** – na celý pobyt treba vyplniť a poslať príhlašku. Na jednu príhlašku jedno meno. Príhlašku pošlite v obálke s prilepeným dokladom o zaplatení 60,- eur **najneskôr do 30. marca 2018** na adresu:

Modlitby matiek – veľké stretnutie, P. O. Box 137, 851 00 Bratislava 5

– **len na sobotu:** netreba posilať príhlašky, ale sa treba nahlásiť svojim diecéznym koordinátorkám **do 30. marca (obec a počet ľudí).**

2. **Autobusy** – príchod a počet autobusov treba nahlásiť mame Ivanke – mejl: ranicova@gmail.com, mobil: 0918/720 840 (netreba menný zoznam, len obec a počet účastníkov). Najneskôr **do 5. apríla 2018**.
3. **Pozvite svojich kňazov** – zvlášť tých, ktorí vám pomáhajú vo farnostiach. Príchod každého kňaza treba nahlásiť mame Ľubke – mejl: lubabeno@centrum.sk, mobil: 0905/725 685. Kňazi, ktorí prídu na viac dní, môžu bývať na fare. Kňazi, ktorí prídu len na sobotu, sú pozvaní na obed na faru.
4. **Ubytovanie a strava** – hotel Spolcentrum Svit, Ul. SNP 142; hotel Hubert Gerlachovo, Pod Poliankou 302.
5. **Cena** za ubytovanie a stravu je **60,- €/osobu**, od piatku do nedele obeda vrátane (večera v piatok nebude).
6. **Registrácia** – pre všetkých účastníkov je v hoteli Spolcentrum vo Svite v piatok 20. apríla 2018 od 14.00 hod. do 17.30 hod. a večer po programe.
7. **Dar pre matky** – mamy, ktoré môžete matkám s finančnými problémami prispieť na stretnutie vo Svite, zavolajte mame Darinke – mejl: darina.kovacova@azet.sk, mobil 0903/511 684. Príspevok treba poslať na účet MM s odkazom: **Dar pre matky**. Mamičky, ktoré sa modlíte v MM a nemôžete si z finančných dôvodov dovoliť prísť do Svitu, tiež zavolajte mame Darinke. Modlite sa za dobrodincov.

Predbežný program veľkého stretnutia MM, Svit 2018

Piatok: od 14:00 – prezentácia pre všetky mamy v hoteli Spolcentrum; 18:00 – sv. omša, po nej adorácia: *Otče, kto som ja?* **Sobota:** 6:00 až 7:30 – raňajky; 8:00 – modlitby k Duchu Svätému; 9:00 *Ježiš Kristus je Kráľ môjho života*, prednáška; 10:00 prestávka; 10:30 – *Čo je odovzdanosť?* – o spiritualite MM a o modlitbe v skupinke MM; 11:30 Svedectvo; 12:00 – obedná prestávka; 13:45 – svätá omša; 15:00 – zdieľanie v skupinkách; 16:00 – prestávka; 16:30 – MM; na záver zasvätenie sa Kristovi Kráľovi: seba, našich rodín a skupiniek MM na celom Slovensku; 19:00 – večera; **Nedeľa:** 6:00 až 7:00 – raňajky; 7:30 – sv. omša v kostole; 9:00 – zdieľanie v hoteli Spolcentrum; 12:00 – obed.

Božie slovo na veľké stretnutie vo Svite

Koncom februára sme sa v našom Dome Útechy stretli na modlitbe za stretnutie vo Svite. Dostali sme Slovo zo **Skutkov apoštolov 28,16 – 31**.

Toto slovo opisuje Pavla ako väzňa v Ríme. Pavla zradili a vydali Rimanom ľudia jemu blízki. Aj nám sa niekedy stáva, že nás zradia naši najbližší. Tieto zrady veľmi ťažko nesieme. Aj cez túto Pavlovu skúsenosť sme pozvané, aby sme sa modlili za našich nepriateľov a žehnali im, lebo ani nevieme, kto je náš skutočný nepriateľ.

Hoci Pavol nemal osobnú slobodu (strážil ho jeden vojak) a býval v prenajatom byte, to mu nebránilo stretávať sa so židovskou obcou. Neúnavne vysvetľoval, svedčil o Božom kráľovstve, o Ježišovi. Niektorí uverili, iní nie. Pavol im povedal slovo z Izaiáša: „Budete počúvať, a nepochopíte, budete hľadiet, a neuvidíte...“ Aj preto sa táto „Božia spása posielala pohanom. Oni budú počúvať.“

Pri zdieľaní sme vnímali silu tohto Slova aj pre nás. Aj my sme často akoby v nájomnom byte, sme vložené niekde a nie je to podľa našich predstáv. Niekedy sa cítime ako vo väzení: mama na materskej dovolenke sama s deťmi, starý opustený človek, ktorý sa nemá s kým porozprávať. Aj v práci či v manželstve môžeme prežívať veľkú samotu. Nikto nám nerozumie a nikto nás neprijíma. Sme ako v zajatí, nemôžeme odísť od dieťaťa, z manželstva, z práce, z nemocničného lôžka. Ale môžeme ako Pavol, na tom mieste, kde práve sme, „prijímať všetkých, ohlasovať a učiť o Ježišovi bez prekážky“.

Stáva sa, že keď ohlasujeme Ježiša, mnohí to neprijímajú. Nech nás to neodrádza a spolu s Pavlom prinášajme nádej všade tam, kam sme poslané. Pavol povedal, že je *spútaný* reťazou, t.j. Ježišom Kristom. Aj my, keď chceme odovzdávať nádej, musíme byť *veľmi blízko pri* Ježišovi, spútané jeho láskou.

Židia, ktorí neprijali Ježiša ako Božieho Syna, stali sa slepými. Aj my niekedy nevidíme, nepočujeme, nechápeme. Môže to byť vtedy, keď stratíme z dohľadu Ježiša, keď sa príliš zahádžeme starosťami, alebo keď sa samé boríme s problémami namiesto toho, aby sme trávili čas s Ježišom. On nás stále pozýva, aby sme mu dôverovali a odovzdali mu svoje starosti. Ak to dokážeme, naše oči sa otvoria, budeme počuť a pochopíme... a vtedy nás Ježiš môže uzdraviť.

Výnimočné časy

Žijeme výnimočné časy. Rozkazovací spôsob výnimočnosti na nás priam z každej strany dolieha. Kto nestíha, beda mu! Priateľ sa mi ponosoval, že sa cíti menejcenne, lebo žiaden z jeho potomkov neštuduje v triede pre výnimočné deti. Posmešne poznamenal: „Ba nemôžem si ani dovoliť kupovať im výnimočné veci. Aj mobily majú také – obyčajné. Aby to málo nebolo, nik v rodine nepatrí do klubu VIP,“ smial sa popod fúzy. „Len si predstav: celé zle,“ rozhadzoval rukami. „Som za ťuťmáka. Veď ani neviem, čo na facebook zavesiť!“

Sme my ľudia ozaj občas trochu smiešni. Nechávame sebou mávať, len aby sme kamsi zapadli, niečo si dokázali, niekomu sa vyrovnali... Hltáme správy o „hviezdach“, sýtíme sa pohľadmi na „osobnosti“ a mrzí nás, keď sa náhodou nemáme čím pochváliť. Výnimočnosť diriguje svet.

Lenže... Najjasnejšie „hviezdy“ na oblohe zvyknú byť len meteory. Zhoria rýchlo – a nič po nich neostane. Nemá zmysel bežať za nimi. Celkom iný úkaz sa pred dvetisíc rokmi vybrali sledovať mudrci od východu. Ich hviezda bola výrazná, ale nie extra jagavá. Vidieť ju mohli mnohí: lenže pre väčšinu nežiarila dostatočne.

A ešte aj to dieťa, ktoré našli v Betleheme: bolo príliš obyčajné, hádam málo „pozoruhodné“. Dokonca preň nebolo miesta v hostinci. Ako sa však ukázalo, práve to bol Boží Syn! A toľkí ho prehliadli... Totiž... Len ten, kto má zdravý zmysel pre „normálne“ veci, vie rozlíšiť, čo je skutočne výnimočné.

Pre extravagantných, výstredných Herodesov ostáva Kristus neviditeľný. Páči sa mi, ako vedia starí rodičia utrúsiť, keď mladá generácia opisuje čosi *husté-extra-vymakané*: „Aby ste sa nezbláznili!“ Naozaj. Aby sme sa nezbláznili – zo všetkej výnimočnosti sveta.

Naše mamy robia milión celkom „nevýnimočných“ vecí. Starajú sa. S láskou učia. Varia. Perú. Žehli. Upratujú... Nepotrebnú sa hrať na „hviezdy“. No len vďaka maminej „obyčajnosti“ a „normálnosti“ vyrastajú ozaj výnimočné, zdravé osobnosti.

Vďaka Bohu za každú „normálnu“ mamu a „normálneho“ tatu. A zmiluj sa, Pane, nad jagavými „hviezdami“. Daj nám radšej radosť z obyčajného dňa prežitého vo „výnimočných“ časoch. o. Martin

Milé staré mamy, na slovíčko

Rádio Lumen je mojím spoločníkom už dlhé roky. Modlitby, vybrané relácie, duchovné obnovy – to všetko ma sprevádzalo v čase, keď som musela byť doma.

Nedávno, pri počúvaní piesní na želanie, som si uvedomila, ako sa veľmi často opakuje želanie „pevného zdravia“, „dobrého zdravia“. Následne sa mi táto myšlienka potvrdila aj pri rozhovoroch s mojimi vrstovníkmi – dôchodcami: len aby sme boli zdraví, aby nám zdravíčko slúžilo, to je to najdôležitejšie!

A tak sa pýtam – je to naozaj to najdôležitejšie? A čo naša duša, tá nie je dôležitá? Čo so zdravým telom, keď je duša chorá? Telo, zdravé alebo choré, tu ostane a premení sa v prach. Duša – tá predstúpi pred svojho Stvoriteľa, ktorý ju stvoril na svoj obraz. Aký obraz to bude?

V poslednom desiatku ruženca k Duchu Svätému sa modlíme – Ježiš, ktorý nám všetko dobré dáva a všetko zlé odvracia. Ak sa budeme na svoj život pozeráť taktó, potom aj choroba môže byť pre nás „dobrom“ od Boha, ktorým môže od nás odvrátiť zlo. A tak nám, Pane, daj, prosím, pravú múdrosť, aby sme poznali to, čo je dôležité a prvoradé, čo je pre nás darom od teba. mama Margita

Slovo na záver

Milé mamy! Pápež František nám všetkým v kázni na Popolcovú strediu pripomenul dôležité posolstvo: „Pôstne obdobie je vhodným časom doladiť falošné akordy nášho kresťanského života a prijať vždy novú, radostnú a nádejplnú zvesť o Pánovej Pasche.“

Všetci dobre vieme, že „falošné akordy nášho kresťanského života“ sa odstraňujú pokáním a vnútornou pokorou srdca. Symfónia srdca aj v MM môže zaznieť v plnej kráse jedine cez pokánie a v túžbe pokladať iných za lepších od seba (por. Flp 2, 3).

Z celého srdca sa modlím a prosím *božského dirigenta*, aby pod jeho taktovkou zaznievali krásne a čisté tóny z každej jednej skupinky MM v našej krajine.

Milé mamy, majte odvahu aj v tomto pôstnom čase odstraňovať všetko falošné v nás, v našich rodinách a v spoločenstve, nech zaznie radostné a vznešené ALELUJA počas Veľkej noci v našich srdciach i na celom našom milovanom Slovensku! K tomu vám žehnám.

o. Marián Dragúň,
duchovný otec MM na Slovensku